

nes paalydende Værdi, og saa kunde man indrette det saaledes, at kun Kommunerne købte Mærkerne med denne Rabat; herved vilde altsaa $\frac{1}{7}$ af det indkomne Beløb tilfalde Kommunerne, og saaledes kom man da ud over Udgiftsspørgsmaalet. At der vilde paalægges Kommunerne et stort Arbejde med at optage og føre Lister m. m., er der derimod ingen Tvivl om, men jeg ser ikke, hvorledes det kan undgaaes. Jeg vedgaar, som det ogsaa blev fremhævet af den højtærede Minister og desuden af det ærede Medlem for Bøstevig, at jeg ikke ser anden Vej, naar man skal have den hele Sag ordnet paa den foreslaaede Maade, det vil sige paa en saadan Maade, at Staten er interesseret i, at alle Bidrag indgaa. Var det saaledes, at vi oprettede en frivillig Forsikring, hvor det beroede paa enhver Mand selv, om han vilde forsikre sig eller ikke i Stedet for en tvungen, saa var det jo en anden Sag. Men hele dette System, som er foreslaaet, og navnlig dets forholdsvis Billighed for de forsikrede, beror jo paa, at alle betale, hvad enten de komme til at nyde Udbytte af Forsikringen eller ej, og derfor maa det blive en nødvendig Opgave for Samfundet at kontrollere, at alle betale. Det er ogsaa for denne Kontrols Skyld, at den Bestemmelse er indsat, at den, som ikke betaler sin Præmie, opføres som havende modtaget Beløbet i Fattighjælp. Der blev gjort Indvendinger imod denne Bestemmelse af de Herrer, som kritiserede Forslaget, men jeg synes ikke, deres Indvendinger vare saa overmaade stærke; jeg tror, at naar der særlig blev anført, at det vilde være vanskeligt for Folk at huske at faa Pengene betalt, saa er det en Ting, man let vil komme ud over. De der ere i Besiddelse af nogenlunde Beløb, ville formentlig løbe og indklæbe Mærker for et Aar ad Gangen — der er jo oven i Købet foreslaaet, at der trykkes fjerdingsaarlige og halvvaarlige Mærker — og saa faa dem affemplede paa vedkommende Kontor paa een Gang; saa ere de Folk fær-dige, og de behøve altsaa kun at huske deres Forsikringspligt en Gang om Aaret, hvad der vel nok kan overkommes. Jeg tror altsaa nok, at man kommer over det. Der er fremdeles privat sagt mig — og jeg har hørt noget lignende fra de Herrer's Side — at man fandt det uheldigt og støvende, at mit Lovforslag gennem den nysnævnte Bestemmelse gav Folk en Afgang mere til at komme under Fattigvæsenet. Men det har ikke staaet for mig saadan; tværtimod, det, jeg har tænkt med dette Forslag, var at give Folk Afgang til at undgaa at komme under Fattigvæsenet. Jeg mener nemlig, at man

netop nu har en Udfigt til at komme under Fattigvæsenet, som helst skulde stoppes, thi naar en ubemidlet Mand nu kommer til Staden, og derved bliver arbejdsudgytig, vil der i Reglen ikke være anden Udvej for ham end at søge Fattighjælp, og det har jeg villet fri ham for, mod at han betaler 6 Dre ugentlig. Mod dette gode kan man ikke opstille det Ewangsmiddel, som i saadanne Tilfælde ikke kan undgaaes, som om det neutraliserede den hele Forbøl. Det har i alt Fald ikke været min Hensigt, at denne Ewang skulde have den frygtelige Følge, at mange kom ind under Fattigvæsenet; thi det er jo smaa Beløb, her er Tale om, og dem skulde man have let Afgang til at refunderere, hvis man havde haft det Uheld at være kommen paa Listen over almissefyldende. Men ligesom der naturligvis i Enkelthederne findes mange Mangler ved Forslaget, erfender jeg, at det er en saadan Mangel, at der ikke er fastlaaet noget bestemt om, paa hvilken Maade man let skal komme bort fra den Indskrivning under Fattigvæsenet, som man ifølge Forslaget kan paadrage sig, men jeg kan tænke mig, at man kan komme ud over denne Vanskelighed ved at foreskrive en let Maade, uden altfor mange Formaliteter, paa hvilken Tilbagebetalingen kan finde Sted, selv om der vel selvfølgelig maa fastsættes en rimelig Frist, inden for hvilken de vedkommende maa betale deres Skyld. I det hele ser jeg, som sagt, i dette Forhold ikke nogen alvorlig Hindring for Lovforslagets Gennemførelse.

Det er ikke min Mening nu at gennemgaa i Enkelthederne, hvad der er blevet fremført imod Lovforslaget. Jeg gaar ud fra, at Sagen vil blive drøftet i et Udvalg, og der vil Stedet saa blive til at oplyse alle Enkeltheder. Men et Hovedpunkt foruden Spørgsmaalet om Kontrollen fra Kommunerne's Side er jo det Spørgsmaal, hvorvidt den hele Forsikring lader sig gennemføre for en rimelig Bekostning. I saa Henseende har det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (M. Andersen) fremsat en Kritik, hvori han med den tyfste Statistikk for Dje, gør gældende, at Omkostningerne maa sættes betydelig op for de forsikrede, nemlig til 15 Dre ugentlig. Jeg er for saa vidt glad ved disse Indvendinger, som jeg antager, at disse 15 Dre maa sættes som Maksimum, medens de 6 Dre, som jeg gennem mine Beregninger er kommen til, forhaabentlig ikke er helt nede ved Minimum. Men jeg skal ikke gaa ind paa den tyfste Statistikk's Enkeltheder, thi jeg tror ikke, at man uden videre kan lægge den til Grund for Beregningen af Bekostningen ved